

अनसूयातीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, b, 12.

अनस्तमितक (von अनस्तमित) loc. vor Sonnenuntergang HARIY. 7830.

अनस्थि ein knochenloses Thier: मास्थ्यनस्थिवधप्रायश्चित्त Verz. d. Oxf. H. 281, b, 22.

अनस्वत्, f. अनस्वती Wagenzug, Heereszug PAÑĀV. Br. 14, 3, 13. wohl auch AV. 10, 1, 15.

अनकृता adj. an einem unglücklichen Tage geboren ÇĀÑKH. Çr. 14, 51, 2. 5. Davon nom. abstr. °ता f. 4.

अनक् AV. Prāt. 4, 86 fehlerhaft für अनङ्ग; vgl. Lit. Centr. 1863, S. 691.

अना auch RV. 8, 21, 13.

2. अनाकाल; da अनाकाल sicher steht und da Unzeit auch so v. a. schlechte Zeit, Zeit der Noth sein kann, so entscheiden wir uns jetzt für die Lesart अनाकालभूत. Die Stelle ist aus NĀRADA'S DHARMAÇ.; in der Berliner Hdschr. desselben (13, a) steht अनाकाल, eben so in der vollständigen Ausg. der MĪ. II, 71, a, 7 und in VIRAMITRODAJA 126, a, 9.

अनाकृत ungewartet: आरण्याः पशवो ऽनाकृताः प्रजायन्ते PAÑĀV. Br. 23, 13, 4. 5.

अनाग adj. f. आ BULG. P. 4, 3, 9.

अनागत 1) °योगिन् mit dem (factisch) noch nicht angekommenen, noch nicht erschienenen Monde in (theoretische) Conjunction tretend WEBER, Nax. 1, 312; vgl. VARĀHU. BRU. S. 4, 7: षडनागतानि (नक्षत्राणि) पौल्लात् (उडुपतिना युज्यन्ते). Es sind also die Nakshatra Revati, Aṅgini, Bharani, Kṛttikā, Rohini und Mṛgaśiras. — 2) Gegens. उपगत MBu. 1, 1252. अनागति ऽङ्गि श्यः AK. 3, 3, 22. — 3) oder nicht erwähnt. — 4) noch nicht erreicht WEBER, Nax. 1, 309.

अनागतविधातरू 1) MBu. 12, 4889. 4908.

अनाग्नेय (3. अ + आ°) adj. dem Agni nicht zuständig TBr. 1, 3, 1, 2. 3.

अनाज्ञानन् (3. अ + आ°) adj. nicht inne werdend AV. 6, 119, 3.

अनाज्ञात unbekannt ĀCV. GRU. 3, 11, 1. adv. auf unbekannte —, auf unerklärliche Weise: यस्यानाज्ञातमिव ज्योगामयति der eine unbekannt langwierige Krankheit hat TS. 2, 1, 6, 5.

2. अनात्मन् MBu. 3, 1299. Spr. 1480.

अनाद्यपुरी (अ° + पु°) m. N. pr. eines Autors HALL 133.

1. अनादर füge das Leichtnehmen hinzu: अनादरात् ohne Weiteres Spr. 2763.

2. अनादर Z. 2 lies 2 st. 12.

अनादरवन् (von 1. अनादर) adj. Gleichgiltigkeit zeigend: वचस् KĀVĀD. 2, 140.

अनादरतिप (1. अनादर + आ°) m. in der Rhetorik eine Erklärung, dass man mit Etwas nicht einverstanden sei, die man dadurch an den Tag legt, dass man sich zu der Sache gleichgiltig stellt, KĀVĀD. 2, 140. Beispiel Spr. 4083.

अनादि KAP. 1, 27. 3, 62. पुरुष TATTVA. 17.

अनादिवाती (अ° + वा°) f. Ueberlieferung HALĀJ. 1, 147.

अनादेश m. das Fehlen einer Anweisung, — einer Vorschrift; s. u. आदेश. adj.: आकूपारमनादेशम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 204, a.

अनाद्य Z. 2 lies 5, 18, 3 st. 5, 18, 2.

अनाद्यनक्षत्र KATHOR. 3, 15.

अनाद्युष्य Z. 4 lies 7, 84, 1 st. 7, 83, 1. Hinzuzufügen MBu. 1, 4004. 2. 810. 3, 1428. 5, 7134. R. 2, 100, 22.

अनान्त m. N. pr. eines Rshi mit dem patron. PĀRUKĪHEPA (PĀRUKĪHEPI) Ind. St. 3, 202, b.

अनाप्यित Z. 2 lies 5 st. 8.

अनावय lies आवयु st. आवय.

अनामय Z. 2 lies 9, 8, 13 st. 9, 13, 13.

अनामयत्सु lies nicht wehthuend, nicht schmerzend; instr. अनामयता adv. PAÑĀV. Br. 17, 12, 1.

अनामा f. = अनामिका Ringfinger HALĀJ. 2, 383.

अनामृत s. 1. मृत् mit आ und füge TS. 5, 3, 2, 1. 2 hinzu.

1. अनायतन, im ersten Beispiel ist das Wort oxyt.; Z. 3 lies ऽन्यत्रा-मोरा°; Z. 4 lies 3, 1, 18.

2. अनायतन Z. 2 lies 14, 3, 49 st. 14, 4, 18.

1. अनायास, °फलद् ohne Anstrengung WEBER, RĀMAT. UP. 335. अनायासार्थक HALĀJ. 4, 89. Unermüdllichkeit Spr. 3438. 3689. Verz. d. Oxf. H. 30, b, 13, wo अनायासश्च zu lesen ist.

अनारभ्यवाद् Z. 2 zu streichen und Schol. zu KĀT. Çr. 1, 3, 30. 16, 1. und ÇAT. Br. 809, 10 zu vergleichen.

अनारभ्याधीत auch Manbu. zu VS. 12, 91. Schol. zu KĀT. Çr. 1, 1, 30. 7, 13. Schol. zu ÇAT. Br. 9, 4, 2, 27. 11, 4, 2, 19.

अनार्त (3. अ + आर्त) adj. gesund HALĀJ. 2, 225. v. 1.

अनार्ति s. आर्ति.

अनालम्बुकै (3. अ + आ°) adj. nicht berührbar (nach Comm.) TBr. 3, 7, 1, 9. dafür KĀT. 38, 18 अनालम्बुका.

अनावया Z. 3 lies ऋदीवन्तः AV. 7, 90, 3.

अनावरण (3. अ + आवरण) adj. unverhüllt, Beiw. des Aethers MANU. 38. °ज्ञानत्रिप्रुद्धगर्भ m. N. pr. eines Bodhisattva DAÇABU. 2. °स्वर्म-एडलमधुरनिर्घोषगर्भ dosgl. ebend.

अनावरणान् N. einer Secte WILSON, Sel. Works 1, 40. — Vgl. आवरणान्. अनार्वर्तिन् (3. अ + 1. आ°) adj. nicht wiederkehrend: कालि Spr. अनावर्ती im 4ten Th.

अनाविल gesund: अयत्य Spr. 4019.

अनावृत्ति (3. अ + आ°) f. Nichtwiederkehr (zu einem neuen Leben) BĀDAR. 4, 4, 22. KAP. 1, 84.

1. अनात्रस्क vgl. u. आत्रस्क. — 2. अनात्रस्क Z. 2 lies प्रजापती.

अनाशक MBu. 13, 2939.

अनाशन R. 2, 92, 20 fehlerhaft für अनशन, wie die ed. Bomb. hat.

अनाशिन (3. अ + आशिन) adj. Nichts essend; davon nom. abstr. °शित n. MBu. 3, 13447. 13450.

अनाशीर्दी vgl. u. आशीर्दी.

अनाश्रमिन् (3. अ + आ°) adj. zu keinem Āçrama gehörig; davon nom. abstr. °मिल n. Verz. d. Oxf. H. 282, b, 3.

अनाशंसु nicht gespeist TBr. 1, 1, 1, 2.

अनासिके TS. 7, 5, 11, 1.

अनाकृत 2) Verz. d. Oxf. H. 140, b, 34.

अनिकामम् (3. अ + निकाम) adv. ungern ÇAT. Br. 12, 3, 5, 1.

अनिङ्ग AV. Prāt. 4, 12 und WHITNEY zu d. St.